

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4P/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313200429
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5313200429.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

vo veci starostlivosti o maloleté deti: G. O.H., B.. XX.XX.XXXX, bytom u matky a K. O.H., B.. X.X.XXXX, bytom u matky, obe deti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov: matky N. O., B.. XX.X.XXXX, X. G. XXXX, Č. a otca G. O., B.. XX.XX.XXXX, X. D. V. XXX, U., v konaní o zníženie výživného

rozhodol:

I. Maloleté deti G. O., B.. XX.XX.XXXX a K. O., B.. X.X.XXXX zve-ru-je do výchovy a starostlivosti otca, počnúc dňom 15.7.2013, ktorý má právo spravovať majetok maloletých a zastupovať maloletých v bežných veciach.

II. Matka je povinná platiť výživné na maloletého G. O., B.. XX.XX.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa a na maloletého K. O., B.. X.X.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa k rukám otca, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred.

III. Úpravu styku ponecháva na dohodu rodičov.

IV. Tým samým rozsudok Okresného súdu v Čadci číslo konania 4C/48/2011-69 zo dňa 8.3.2012.

V. Návrh otca na zníženie výživného zamietam.

VI. Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

VII. Rozsudok je predbežne vykonateľný bez ohľadu na právoplatnosť.

odôvodnenie:

Návrhom vo veci 4P/3/2013 žiadal otec - navrhovateľ G. O. znížiť výživné na maloleté deti G. O., B.. XX.XX.XXXX a K. O., B.. X.X.XXXX, obidvaja bytom u matky zo sumy 120 € na každé dieťa na sumu 50 € na každé dieťa. Došlo k zmene pomerov v porovnaní s rozsudkom Okresného súdu v Čadci č. konania 4C/48/2011-69 zo dňa 8.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.4.2012 a ktorým manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej maloleté deti boli zverené do výchovy a starostlivosti matky, ktorá bola poverená správou majetku maloletých detí a zastupovaní maloletých detí v bežných veciach a v zmysle ktorej rodičovskej dohody sa otec zaviazal platiť výživné na maloletého G. O. vo výške 120 € mesačne, na maloletého K. O. vo výške

120 € mesačne, pričom bolo upravené právo styku otca s maloletými deťmi tak, že sa mal právo s nimi sýkať každý párný víkend od soboty od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod. s tým, že matka bola povinná deti v stanovený čas pripraviť na styk v mieste svojho bydliska a otec bol povinný deti vrátiť matke v stanovený čas v mieste bydliska matky.

Podstatnú zmenu pomerov pre účely zníženia výživného videl otec maloletých detí v tom, že nepracuje, nemá žiaden príjem, býva u rodičov, skončila sa mu práceneschopnosť a v decembri 2012 aj podpora v nezamestnanosti. Poberá dávky v hmotnej núdzi. Všetok hnutelný majetok ponechal matke, išiel do podnájmu, musel si zakúpiť nové zariadenie, na čo si vzal pôžičky, ktoré doteraz spláca. Výživné platí cez exekúciu. Tým sa mu navýšili dlhy. Rodičom prispieva na domácnosť 100 €, telefón 50 €, výživné 297 €, ďalej má náklady na cestovné pri hľadaní práce a splátky.

Zároveň vzniesol procesný návrh na poskytnutie príspevku na výživu výživného pre rozvedeného manžela. Tento návrh po poučení však počas konania vzal späť a v tejto časti bolo konanie zastavené. Bolo pokračované v konaní, ktoré sa týkalo starostlivosti o maloleté deti na základe návrhu o zníženie výživného.

Z rozvodového spisu súd zistil, že podkladom tohto rozhodnutia bol skutkový stav, že matka maloletých bývala najskôr u svojho otca. Z vyjadrenie kolízneho opatrovníka bolo zrejmé, že poskytuje deťom vzornú starostlivosť. Následne bývala u svojej matky. Matka maloletých detí tvrdila v konaní požívanie alkoholu zo strany otca maloletých detí. Poukázala na skutočnosť, že má znaky schizofrénie, ako jeho príbuzní, ako aj na skutočnosť, že je pod vplyvom alkoholu agresívny. Ku dňu rozhodovania súdu uviedla, že pracuje ako majster v Českej stavebnej firme, zarába 25 000,- Kč mesačne. Otec na pojednávaní uviedol, že dôvody nie sú pravdivé, ale uzavrel rodičovskú dohodu, z čoho súd mal preukázané, že jeho príjem ku dňu uzavretia rodičovskej dohody bol taký, ako bolo prezentované matkou a umožňoval platiť výživné 120 € na každé z detí. V konaní 4C/48/2011 uviedla matka, že otec opustil spoločnú domácnosť 31.12.2010 a nechal matku s maloletými deťmi bez akýchkoľvek finančných prostriedkov.

Zo spisu 8C/112/2010, kde návrh bol podaný dňa 25.6.2010, súd zistil, že uznesením č. konania 8C/112/2010-18 zo dňa 19.7.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.8.2010, došlo k späťvzatiu návrhu, manželia sa dohodli na obnove spoluzitia.

Vzápätí ale 31.12.2010, podľa tvrdenia matky v konaní 4C/48/2011, otec opustil spoločnú domácnosť, nechal ich bez prostriedkov, a preto 11.3.2011 podala návrh na rozvod manželstva, kedy bolo rozhodnuté rozsudkom č. konania 4C/48/2011-69 zo dňa 8.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.4.2012.

Z pripojeného spisu 10C/6/2011, z uznesenia č. konania 10C/6/2011-28 zo dňa 13.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2011, predmetom ktorého bolo určenie manželského výživného, súd zistil, že konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu. Návrh bol podaný dňa 11.1.2011.

Z rozsudku Okresného súdu v Čadci č. konania 5P/6/2011-38 zo dňa 28.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.4.2011, mal súd zistené, že výživné do rozvodu manželstva bolo určené v totožnej výške, ako v rozvodovom konaní, 2-krát 120 € mesačne a rovnako ako v rozvodovom konaní deti boli zverené do výchovy a starostlivosti matky.

Z rozsudku 13P/6/2012-51 zo dňa 4.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2012, kde návrh bol podaný 18.1.2012, súd mal preukázané, že návrh na zníženie výživného zo strany otca bol zamietnutý.

Vo veci 4P/3/2013 otec dal opätovne návrh na zníženie výživného dňa 11.1.2013.

Zo spisu 4C/3/2013, z podania právneho zástupcu navrhovateľa na čl. 23 spisu, mal súd ďalej zistené, že podstatnú zmenu pomerov vidí v skutočnosti, že ukončil pracovný pomer otec so zamestnávateľom dňa 15.2.2012. Má dlhy u S. K. V., H..U., C. U., H..U., bol nútený sa odsťahovať k svojim rodičom. Prispieva im 100 € mesačne, má u nich dlh 2000 € mesačne v dôsledku zameškaného výživného, ktoré bolo vymáhané v exekučnom konaní. Od 1.4.2012 do 30.11.2012 poberal dávky v nezamestnanosti vo výške 2872,60 €, od 21.1.2013 vo výške 62,50 € mesačne, od 1.1.2013 dávka v hmotnej núdzi je jeho jediným príjmom. Nemôže si plniť vyživovaciu povinnosť. Zo spisu 4P/3/2013 mal súd zároveň preukázané dohodou o rozviazaní pracovného pomeru čl. 28 spisu, že dňa 3.2.2012 rozviazal otec pracovný pomer so spoločnosťou K. K.Š., G., U., H..U., X., pričom z rozvodového spisu je zrejmé, že tam dostával príjem 25 000,- Kč. Uviedol, že pracovný pomer rozviazal z dôvodu nadbytočnosti, ale na dopyt súdu táto spoločnosť na čl. 40 spisu uviedla, že pracovný pomer bol rozviazaný po vzájomnej dohode a bez uvedenia dôvodu. Pracoval tam otec ako stavebný majster s príjmom 20 845,- Kč čistého v čase od 1.8.2001 do 15.2.2012. Tým mal súd preukázané, že v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine sa sám, bez vážneho dôvodu, vzdal príjmu a pre účely jeho návrhu na zníženie výživného súd vychádzal z príjmu, ktorého sa sám vzdal bez vážneho dôvodu, pretože výpoveď mu nebola daná. Vychádzal teda z príjmu 20 845,- Kč čistého. Takýto príjem bol aj podkladom rozvodového rozsudku č. konania 4C/48/2011-69 zo dňa 8.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.4.2012 a ktorým deti boli zverené matke a schválená rodičovská dohoda o výške výživného 120 € na každé z detí. Z toho súd vyvodil záver, že návrh otca na zníženie výživného je nedôvodný, pretože v porovnaní s rozvodovým rozsudkom, kedy vyživovacia povinnosť nebola určená, nedošlo k podstatnej zmene pomerov v nadväznosti na § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Súd preto návrh otca na zníženie výživného zamietol. Počas výsluchu vo veci 4P/3/2013 samotný otec uviedol, že si našiel zamestnanie, je samostatne zárobkovo činnou osobou v rovnakej oblasti murár a je schopný mesačne dosahovať príjem 25 000,- Kč čistého. Tento dôvod bol len dôvodom navyiac v porovnaní s predchádzajúcimi dôvodmi, ktoré súd presvedčili o tom, že na strane otca nie sú dôvody na zníženie vyživovacej povinnosti.

V nadväznosti na § 176 ods. 1 OSP, § 81 ods. 1 OSP, § 152 ods. 2 a § 153 ods. 2 OSP súd nie je viazaný predmetom sporu v konaniach, ktoré sa týkajú úpravy práv a povinností k maloletým deťom. V týchto konaniach súd môže ísť aj nad návrh. Vzhľadom k týmto okolnostiam a naliehavosti situácie, ktorá nastala v tomto konaní, súd sa zaoberal aj ďalšími procesnými návrhmi, ktoré v konaní vzniesol otec a kolízny opatrovník a konal nad návrh na zníženie vyživovacej povinnosti, konal o návrhu otca na zverenie detí do jeho starostlivosti vzhľadom k podstatnej zmene okolnosti na strane matky, pokiaľ ide o starostlivosť o maloleté deti. Rovnaký procesný návrh vzniesol aj kolízny opatrovník. Vzhľadom k akútnej situácii kolízny opatrovník súhlasil s procesným návrhom otca, aby maloleté deti boli naliehavo zverené do výchovy a starostlivosti otca. Kolízny opatrovník navrhol, aby matka bola zaviazaná platiť minimálne výživné. Súd o takomto návrhu konal a rozhodol.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže i bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Keďže rodičia maloletých detí sú rozvedení, súd aplikoval § 36 ods. 1 Zákona o rodine a aj bez návrhu rozhodol o tom, komu zverí maloleté deti do osobnej starostlivosti a ako upraví ich rodičovské práva a povinnosti. Analogicky aplikoval ustanovenie § 25 a 26 Zákona o rodine.

Podľa § 26 ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Z vykonaného dokazovania v konaní 4P/3/2013 mal súd preukázané, že rodičovská dohoda, ktorá bola schválená v rozvodovom konaní rozsudkom č. konania 4C/48/2011-69 zo dňa 8.3.2012, právoplatná 23.4.2012, nezodpovedá terajším pomerom. Pomery sa zmenili, a preto súd aj bez návrhu zmenil rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, ktoré bolo upravené schválenou rodičovskou dohodou. Rozhodol tak, že zveril maloleté deti do výchovy a starostlivosti otca a zaviazal matku platiť výživné v minimálnej výške. O styku matky s deťmi rozhodol tak, že bude spontánny, na základe dohody.

Pri tomto rozhodovaní prihliadol na záujem maloletého dieťaťa, citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia v nadväznosti na § 24 ods. 3 Zákona o rodine a bral do úvahy aj § 24 ods. 4 Zákona o rodine, teda zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, právo rodiča na informovanie sa o dieťati. V nadväznosti na § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine keďže maloleté deti na základe vykonaného dokazovania zveril do výchovy a starostlivosti otcovi, podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine súčasťou rozsudku bol aj výrok súdu, že styk matky s deťmi bude na základe dohody rodičov, teda spontánny. Tým súd mal na mysli tú skutočnosť, že výchovné prostredie maloletých detí do momentu rozhodnutia bolo u matky a dochádza k zmene výchovného prostredia. Aby trauma na strane detí bola čím menšia, je potrebné, aby kontakt matky s deťmi po ich zverení otcovi prebiehal v čo najširšom rozsahu, pokojne, v prospech maloletých detí. Ak však pri realizácii tohto spontánneho kontaktu nastanú konflikty a komplikácie, potom ktorýkoľvek z účastníkov konania, vrátane kolízneho opatrovníka, podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine môže požiadať o úpravu styku matky s maloletými deťmi z dôvodu bezdôvodného a zámerného neumožňovania styku druhému rodičovi, resp. z iných konkrétnych, preukázaných dôvodov.

Čo do zverenia maloletých detí nastali podstatné zmeny v porovnaní s rozhodovaním o zverení maloletých detí do starostlivosti matky v čase vydania rozsudku č. konania 4C/48/2011-69 zo dňa 8.3.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.4.2012. Podstatnú zmenu pomerov súd videl v tom, že matka nepreukázala stabilný príjem okrem príjmu, ktorý sa týkal vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom. Aj keď uvádzala, že je zamestnaná a uzatvára zmluvy a z tejto činnosti má pravidelný príjem, nepreukázala potvrdením daňového úradu, aký príjem z tejto činnosti má a či tento príjem je pravidelný alebo žiadny, ako tvrdil otec. Pokiaľ ide o príjem otca, súd mal zato, že z ekonomického hľadiska v tomto momente je schopný zabezpečiť výživu detí, pretože jeho príjem je 25 000,- Kč mesačne, ako sám priznal. Príjem je v rámci samostatne zárobkovej činnosti osoby - murára a takýto príjem dosahoval aj v minulosti, čo vyplýva aj z potvrdenia o ukončení pracovného pomeru a výške jeho príjmu, kde rovnakú činnosť vykonával v pracovnom pomere. Súd preto z tohto tvrdenia vychádzal ako z preukázaného tvrdenia. Naopak, matka nepreukázala, že je schopná po ekonomickej stránke sa o deti postarať, ani to, či vyživovanie svojej osoby nerealizuje z výživného určeného pre deti, tak ako to tvrdil otec maloletých detí.

Za rozhodujúcu okolnosť, ktorú súd vyhodnotil ako naliehavú, súd považoval skutočnosť, že z výsluchu starej matky maloletých detí zo strany matky maloletých detí mal súd preukázané, že nesúhlasí s tým, aby matka maloletých detí u nej bývala. Na otázku súdu matka maloletých detí uviedla, že v takom prípade zabezpečí bývanie sebe a deťom v krízovom centre alebo si nájde podnájom. Ku dňu rozhodovania podľa § 154 ods. 1 OSP však nemohla deťom poskytnúť stabilné bývanie, deti nemali zabezpečenú stabilitu bývania, stabilitu výchovného prostredia, teda základné existenčné podmienky pre svoj život, prípravu do školy a výchovný proces. Na rozdiel od matky otec tieto podmienky mal zabezpečené, pretože v konaní preukázal, že spoločne so svojou družkou V. zakúpili 3-izbový byt, kde deti budú mať vytvorené podmienky na existenciu a aj výchovu, pretože družka je pedagogický pracovník a nerobí rozdiely medzi svojim dieťaťom a maloletými deťmi. Družka bola vypočítaná ako svedkyňa. Súhlasí s tým, že deti budú bývať v ich spoločnej domácnosti a že sa bude podieľať na ich výchove.

Preukázaná ekonomická situácia na strane matky maloletých detí a v porovnaní s tým lepšia ekonomická situácia na strane otca maloletých detí viedla súd k záveru, a to aj na základe návrhu kolízneho opatrovníka, aby sa matke maloletých detí poskytla možnosť vytvoriť si podmienky pre starostlivosť o deti a pre trvalý zdroj príjmov, trvalé bývanie. Preto súd podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine matku zaviazal platiť výživné na každé z maloletých detí v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené, neploleté dieťa. Pokiaľ matka si zabezpečí príjem, stabilné bývanie, môže vzniesť návrh na zmenu výchovného prostredia nariadením striedavej starostlivosti zo strany rodičov nad maloletými deťmi, alebo opätovným zverením do svojej výchovy a starostlivosti. V tomto časovom momente však súd mal zato, že je nevyhnutné deti zveriť do výchovy a starostlivosti otca. Návrh kolízneho opatrovníka na určenie výživného matke vo výške 30 % zo sumy životného minima súd považoval za vhodný aj z iného dôvodu. Stanovenie tejto výšky výživného pre matku zodpovedá toho času jej príjmom, možnostiam, schopnostiam. Súčasne však tým mal súd vyriešenú aj spornú otázku, či otec nežiadal deti zveriť len účelovo, práve pre platenie svojej vyživovacej povinnosti, keďže 2-krát

žiadal znížiť výživné na deti a výživné bolo vymáhané aj v exekučnom konaní. Súd sa domnieval, že je v možnostiach otca, aby z príjmu 25 000,- Kč mesačne poskytol deťom riadnu výživu. Vyživovacia povinnosť matky môže byť zmenená pri zmene pomerov.

K takému rozhodnutiu súd pristúpil aj po vykonaní dokazovania, písomného vyjadrenia kolízneho opatrovníka, ktorý vykonal šetrenie v základnej škole, materskej škole, z vyjadrení učiteľov uvedených škôl, z vyjadrenia sociálnej pracovníčky mesta, ktorá bola vypočutá ako svedkyňa, ktorými mal zistené, že matka zanedbáva svoju výchovnú povinnosť k maloletým deťom. Ich výsledky v škole sa zhoršili, z hľadiska výchovného pedagogickí pracovníci ustálili, že matka sa deťom nevenuje tak, ako by sa im mohla a mala venovať. Pokiaľ by túto starostlivosť zanedbávala, nebolo by nutné odložiť školskú dochádzku maloletého dieťaťa a ich študijné výsledky by boli lepšie v porovnaní so študijnými výsledkami, aké dosahujú. Aj v tomto smere súd videl možnosť nápravy zverením detí do výchovy a starostlivosti otca, ktorý žije v spoločnej domácnosti so svedkyňou V., ktorá vyslovila súhlas s tým, že bude pomáhať svojmu druhovi v starostlivosti o maloleté deti a bude na ne výchovne vplývať vzhľadom k tomu, že je povoláním psychológ a pedagóg. Počas kontaktu, styku otca - jej druhá s maloletými deťmi si vytvorila s maloletými deťmi dobrý vzťah, umožňuje deťom aj kultúrne a športové vyžitie, čo im matka neumožňuje podľa vyjadrenia detí v prítomnosti tejto svedkyne, resp. čo je zrejmé z ich reakcií, že tú, či ktorú činnosť ešte nevykonávali, resp. na tej alebo onej akcii ešte neboli. Vyjadrila sa, že bude nápomocná aj pri príprave detí do školy a v celkovom výchovnom procese maloletých detí. Súd mal zato, že zverenie detí otcovi v tejto situácii zodpovedá ich vývinovým potrebám a stabilite budúceho výchovného prostredia a všetkým ostatným záujmom maloletých detí. Za tejto situácie mal zato, že podľa § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine matka zanedbala svoju rodičovskú povinnosť sústavne a dôsledne poskytovať starostlivosť a výchovu svojim deťom, starať sa o ich zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Podľa názoru súdu v tomto štádiu podľa § 154 ods. 1 Zákona o rodine otec maloletých detí a jeho družka dávajú súdu z dôvodov už uvedených záruku, že ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine budú realizovať v záujme maloletých detí.

Vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že matka sa deťom nevenuje sústavne a dôsledne, bolo preukázané, že navštevuje bary, pričom deti boli zverené aj do starostlivosti kamarátky, niekedy do starostlivosti matky, sestry. Nepripravuje deti do školy, nepripravuje im desiaty, nespráva sa k nim vládne, nezabezpečuje, aby mali pomôcky do školy, aby mali napísané úlohy, čo nemôže viesť k všestrannému vývoju maloletých detí. V konaní bolo preukázané, že na internetovej stránke má vytvorený svoj profil, čo súd mal preukázané fotomateriálom predloženým kolíznym opatrovníkom, ktorý existoval aj ku dňu rozhodnutia. Na tomto portáli, ktorý sa nachádza na internetovej stránke, je fotografia matky maloletých detí v plavkách a na barovej stoličke, pričom na tejto stránke neuvádza, že je matkou dvoch maloletých detí. Súdu sa zdalo byť vzhľadom k výchovnej funkcii matky vo vzťahu k maloletým deťom takéto počínanie za nevhodné pre matku dvoch maloletých detí. Matka je v prvom rade povinná prioritne poskytovať starostlivosť deťom a chrániť záujmy maloletých detí. Už uvedené počínanie matky nespĺňa tieto podmienky. Prioritne sa matka zamestnáva svojimi záujmami a výchova detí, starostlivosť o deti pre ňu nie je prioritou.

Podľa § 30 ods. 3 Zákona o rodine rodičia majú právo použiť pri výchove dieťaťa primerané výchovné prostriedky tak, aby nebolo ohrozené zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývoj dieťaťa.

Súd sa domnieval, že výchovné prostriedky, ktoré používa matka, nezodpovedajú uvedenej zákonnej povinnosti, ktorú jej ukladá zákon o rodine. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že matka nepoužíva primerané výchovné prostriedky vo vzťahu k deťom tak, aby nebolo ohrozené ich zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývoj.

Súd mal zato, že ku dňu rozhodovania otec bol väčšou zárukou v spolupráci so svojou družkou, že takéto povinnosti, ktoré ukladá zákon, splní. Avšak súd si neodpustil konštatovanie, že na základe pripojeného priestupkového spisu C.-XXX/DI-S.-XXXX mal zistené, že otec maloletých detí dňa 15.11.2011 pod vplyvom alkoholu riadil osobné motorové vozidlo, spôsobil dopravnú nehodu a z miesta činu odišiel. Následne bol podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom, nameranou hodnotou 1,27 mg/l alkoholu v dychu. Odber krvi nežiadal a tvrdil, že alkohol konzumoval po nehode. Je preukázané

rozhodnutím o priestupku, že bol uznaný za priestupkovo zodpovedný subjekt z takéhoto skutku, z takého konania, za čo mu bola uložená pokuta 800 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov. Pokiaľ otec maloletých detí túto svoju povinnosť porušil čo i krátkodobo, ide o marenie úradného rozhodnutia, a taktiež súd nevyhodnotil túto okolnosť ako bezvýznamnú a nevyhodnotil ju ako v súlade s právom a nevyhodnotil ju aj ako morálnu a etickú a výchovnú vo vzťahu k maloletým deťom. Aj otec maloletých detí má povinnosť správať sa v súlade so zákonom a byť pre svoje deti vzorom po stránke právnej, po stránke morálnej, výchovnej. Pokiaľ aj v jeho starostlivosti budú zistené nedostatky, resp. nebude vzorom, bude požívať alkoholické nápoje, bude porušovať zákony, resp. podobným spôsobom bude porušovať zákon, súd môže zmeniť východné prostredie maloletých detí aj iným spôsobom a umiestniť ich do ústavnej starostlivosti. V tomto smere je povinný kolízny opatrovník vykonávať náležitý dohľad.

Súd vykonal dokazovanie aj výsluchom svedkyne, ktorú navrhla matka maloletých detí, jej priateľky, ktorá potvrdila, že občas s matkou maloletých detí navštevujú bary alebo sa idú zabaviť do mesta, pričom potvrdila, že keď matka maloletých detí bývala na byte, zverila v takom prípade deti svojej priateľke a keď býva u svojej matky, zveruje ich svojej matke, sestre. Potvrdila, že pri týchto voľnočasových aktivitách si matka maloletých detí svoje deti so sebou nebrala. Voľnočasové aktivity trávili spoločne matka maloletých detí so svojou priateľkou. Uviedla, že nadmerne matka maloletých detí nepožívala alkohol. Bolo to podľa jej názoru primerané.

Súd v konaní nemal preukázané žiadnym hodnoverným dôkazom, že by matka maloletých detí trpela tikovou chorobou, ako bolo tvrdené zo strany jej manžela a jej matky, a ani to, že by otec maloletých detí bol schizofrenik, ako tvrdila matka maloletých detí v rozvodovom konaní. Preto súd z takýchto záverov nevychádzal, pretože v opačnom prípade by musel nariadiť znalecké dokazovanie na vyšetrenie zdravotného stavu obidvoch rodičov. Takýto procesný návrh v konaní nebol vznesený. Súd mal zato, že táto otázka bola len emotívna reakcia jedného a druhého rodiča vo vzťahu k druhému rodičovi. Preto z takých tvrdení nepreukázaných nevychádzal. V opačnom prípade by musel zvažovať, či obidvaja rodičia sú vhodní zo zdravotného hľadiska k tomu, aby im súd zveril deti a aby mohli tieto deti riadne, v súlade so zákonom o rodine, vychovávať a zabezpečiť im riadny vývoj a potreby.

Na základe uvedeného skutkového stavu preto súd rozhodol tak, že maloleté deti dňom 15.7.2013 zveril do výchovy a starostlivosti otca, ktorý bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Vo veciach, ktoré nie sú bežné (§ 35 Zákona o rodine) musí postupovať po dohode s druhým rodičom.

Rozsudok je predbežne vykonateľný, pretože súd predbežnú vykonateľnosť vzhľadom k naliehavosti situácie a zanedbávaniu rodičovských povinností zo strany matky podľa § 162 ods. 3 OSP stanovil priamo vo výroku rozsudku, pretože by inak hrozilo maloletým deťom nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej ujmy. To znamená, že podľa § 161 ods. 3, § 162 ods. 1 OSP pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plyní lehota na plnenie od ich doručenia. Je z toho zrejmé, že dňom doručenia je rozsudok vykonateľný a dňom 15.7.2013 je povinná matka odovzdať maloleté deti otcovi, a to bez ohľadu na to, či vo veci podá alebo nepodá odvolanie.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP súd o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože ide o konanie, ktoré sa týka starostlivosti o maloleté deti (§ 176 ods. 1 OSP, § 81 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvedení manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Podľa § 27 ods. 2 Zákona o rodine manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvedení manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.